

מולדת שלי

רחוב קטן במרכז תל-אביב. 12 בתים ישנים, ובתוכם דיירים ישנים. גם אני. גרה ברחוב הרבה שנים ולא מכירה את השכנים כמעט. נראים די רומים. לפעמים אחד מהם (כעיקר אחת מהן) עוצרים אותי, מדרברים קצת אומרים שלום ולהתראות.

בוקר יום-היכרון עצדה אותי שכנה. סיפרה שהיא ממחרת לכיתה-הקבוצה. אח שלה קבור שם. נפל במלחמה. לא שאלתי איזו מלחמה. אמרתי שלא ידעתי.

ואז היא סיפרה לי שהאח שלה השכנה בכיתה הפינתית נפל במלחמת-העצמאות, וגם הבעל הראשון של הגברת שגרה בריוק ממולי. בכיתה הראשון ברחוב, היא סיפרה לי, גר זוג מבוגר, שכמעט לא יוצא מהבית מאז שהבן שלהם נפל במלחמת ששת-הימים, והבלונדית הזאת עם הילד הקטן היא אלמנה של מלחמת-לבנון. נדמה לה, לשכנה שלי, שגם הקירח השמן הוא אב שכול.

אחר כך היא הראתה לי חלון בקומה הראשונה, שם דלק נר-זיכרון, והיא אמרה שבשטח שם קרה משהו, אבל היא לא יודעת.

בריוק או עברה ברחוב מכובית, ומתוך הרדיו שלה בקעו המילים היפות שכתב אהוד מנור לזכר אחיו הצעיר יהודה, שנפל.

רחוב קטן במרכז תל-אביב, כמעט בכל בית שכול, מדינת-ישראל בוכה יום אחד, ואחר כך חוזרת לקוות שיהיה שלום. מולדת שלי.

ללא מילים

יומן המטייל
 החברה להגנת הטבע
 תשמ"ז
 1986-87

מה הייתם אומרים על לוח שנה לשנת 1986/7, שעל כריכתו מתנוססת תמונה מרהיבה של עדת חסידות! הייתם אומרים בוודאי שמוציאי הלוח הם אנשים אוהבי בעלי-חיים בכלל ועופות בפרט. אם חשבתם כך - צדקתם.

בתוך לוח-השנה פזורה אינפורמציה מעניינת על עופות ארצנו. כיצד לזהות אותם, איפה למצוא אותן, איך לשמור עליהן וכו'. החלק הזה נערך כנראה בידי אנשי החברה-להגנת-הטבע, ששמה מתנוססת על יומן המטייל.

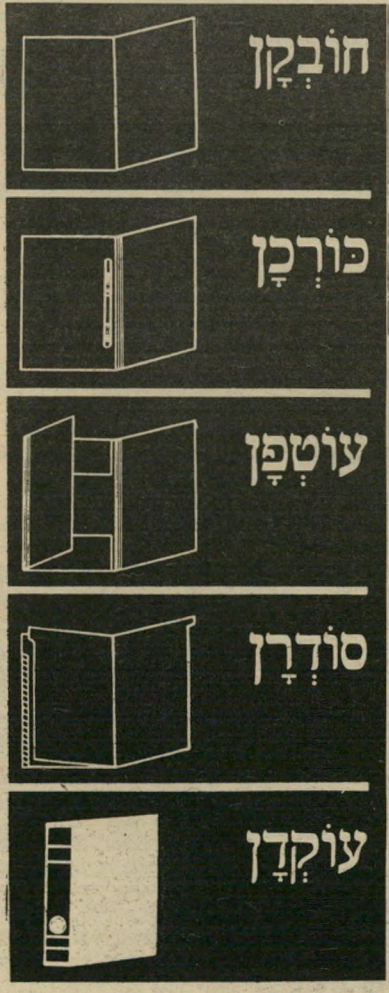
אולם, לחברה-להגנת-הטבע כנראה לא היה מספיק כסף כדי להוציא את לוח-היומן המטייל הזה בעצמה, אז הם ביקשו לעצמם חברה שתתן חסות. חיפשו-חיפשו, ובסוף מצאו. הם כלי-כך שמחו, כנראה, שתיכף ומייד הם לקחו את הצ'ק ונתנו הוראה לבית-הדפוס המדפיס את הלוח, להדפיס על הכריכה גם את שם החברה שנתנה חסות.

כך יצא, שעל הכריכה היפה מתנוססים שני שמות חשובים: החברה-להגנת-הטבע ו... מעוף - משחטה לעופות בע"מ.

אתם תחליטו בעצמכם אם זה חוסר-טעם, טיפשות, רישעות, הומור-מקאברי, סימטום או זילזול בעם-ישראל. מחקו את המיותר, אם יש מיותר.

פינת בן-יהודה

פקיד/ה דבר / עברית
 מהיום אתם מתבקשים להפסיק להגיד על כל תיק "תיק הקרטון הרוא, הוזה, הירוק" וכו'. מהיום לכל תיק קרטון יש שם פרטי, והרי השמות הפרטיים והקלסטרון לפניכם:

צריך אומץ בחיים

תמיד נחמד אצלם. הם מזמינים אנשים מעניינים, שיש להם שפה משותפת. הם מארחים נעימים, לא לחוצים. יש להם בית נוח, והיא מגישה כיבוד יוצא מן הכלל. כולם אוהבים לבוא אליהם ושמהים על ההזמנה.

בערב-שבת היינו מזומנים לשם. באנו כ-10, כמו שאמרו. על השולחן היתה מונחת קערה גדולה, ובתוכה תפוחים ותפוחים ושסק ובננות. אחר כך באו עוד אנשים, והתחילה שיחה מאוד מעניינת (דווקא לא דיברנו על קונדומים). אנשים אכלו תפוחים ושסק ודיברו נצחוק והחליפו אינפורמציה ורשמים. בשעה 12 שאלה המארחת מי רוצה תה ומי רוצה קפה. רק אז כולם שמו לב שלא הוגש כיבוד. מאוד בעדינות שאלו איפה האוכל ומה קרה. היא אמרה שאין אוכל. מי שבא כ-10, כוודאי אכל כבר בכיתה. העניין הזה עם הקניות והבישולים והתחרות נמאס עליה, היא אמרה. שלא לדבר על העובדה שממילא כולם בדיאטה, ואחרי שהם אוכלים כמו משוגעים הם מתלוננים ובוכים ואומרים אחד לשני: "אכלנו יותר מדי, לעזאזל!"

ועוד היא אמרה, שמי שרעב ילך למיסעדה, כי אליה באים לפגוש אנשים ולשוחח ולא לטרוף ולהעביר אותה בפרך יום קודם.

כולם היו כלי-כך נדהמים מהחידוש, עד שנאלמו המילים מפיותיהם. הוגש התה והקפה, ולידם פרוסה דקה של עוגה. באחת וחצי הלכנו כולנו הביתה, אחרי ערב מרתק ובטן לא מלאה וכואבת.

בעניין זה רעיון נפלא. מספיק עם הפיטום הזה, ואחר כך עם המלחמות להוריד קילו בהרעבה של שבוע. נכון שצריך אומץ כדי להתחיל לא להגיש כיבוד, אבל צריך לזכור שהאמצעים שינו את העולם, אם בכלל.

של סוואב דווקא. חסל סדר סחיכות. היום נמכרים מוצרי-השיער של סוואב גם בישראל. שמפו 500 מ"ל ב-6.40 ש"ח, קונדישנר באותו המחיר, ומי שרוצה מוס לשיער תשלם 10.95 ש"ח למיכל. אחסוך לכם את כל הסופר-לטיבים הרשומים בהודעה לעיתונות. פשוט נסו והחליטו בעצמכם, איזה מתוך 700 השמפואים הכי מתאים לכם. בהצלחה.

★ ★ ★

חברת בלמון ייבאה ארצה שני בשמים מבית הבשמים הפאריסי של פרנקו ברגר. הדוונה הוא בושם המופק מעשב עדין, הנושא שם זה והגרל מתחת לצמח היסמין, והנתון ריחו רק בשעות הערב. הקאננגה הוא שמו של עץ-פרחים הגדל במאלאי. שני הבשמים נמכרים ב-46 ש"ח ל-50 מ"ל, ר"ל 65 ש"ח ל-100 מ"ל.

נ"ב: הקאננגה מוכה אותי במחמאות אדירות כבר שבוע, אבל גם בהרבה הטרדות, בנוסח: "איזה בושם יש לך ואיפה קונים אותו?" או קונים אותו בפרפורמיות המוכרות, אם לא ידעתם.

★ ★ ★

עוד מוצר שהיינו נוהגים לסחוב איתנו מחו"ל הגיע ארצה. דאודורנטים לגבר של חברת מנן, במיבחור ריחות. הדאודורנט בצורת סטיק הוא יבש, ויוצא מתוך הקופסה שלו עם סיבוב גלגל, כמו שפתון. 9.78 ש"ח ליחידה.

והרי חדשות היופי והריח

אם אתם ממצמצים מול השמש הקיצית שלנו ורק מישקפי-שמש יעזרו לכם לעבור את הקיץ בשלום, אז הנה בשורה שאולי תחסוך כסף רב. המרכז למישקפי-שמש, שרש בעלת חמישה סניפים (תל-אביב, רמת-גן, אילת, זיפה ובאר-שבע) מייבאת את המישקפיים בעצמה מחו"ל וגם מוכרת אותם בעצמה, ועל כן חוסכת לך, הצרכן, פער-תיווך גדול.

הנה כמה דוגמות: מישקפי מרטינו רנטי - 40 ש"ח; מישקפי טד לפידוס - 35 ש"ח; מישקפי קוראג - 35 ש"ח. לעומת שתי תנויות ברח' בן-יהודה בתל-אביב, זו מציאה ממש.

★ ★ ★

מוצרי הטיפול בשיער מסדרת סוואב של חברת הלן קרטיס הם הנמכרים ביותר בארצות-הברית, ולא פעם ראיתי שהחברות שלי סחבו במיוחדותיהן החברות שניים-שלושה שמפואים

אחד על גופי הרוזה, אבל לעומת זאת התחזק האופי שלי, ויום אחד הודעתי להוריי הנדהמים שזהו: אף זריקה ואף כף שמך-דגים אחד לא יכנסו לתוכי, ואם הם יגידו מילה אחת אני פשוט בורחת מהבית.

הורים כמו שלי לא יכולים להרשות לעצמם סקנדראלי, ולכן הם ויתרו. עברו שנים, ודווקא בלי הוריקות והשמן, גדלתי והתפתחתי, ואפילו שמנתי.

עברו עוד שנים, שכחה ישנו המוני רופאים ומדענים וחקרו, וממש עשקשו הם יצאו לעולם בבשורה, ששמך-דגים חשוב מאוד לכל גבר ואשה מעל גיל 35, כי בשמן יש חומצות המורידות את כמות הכולסטרול בדם, מנקות את כליהם מקרישים, ובכך מקטינות את הסיכון להתקפי-לב. מגיל 35, רבותיי! בשביל לא לשגוע את הילדים והילדות.

היום, בגלל הקידמה, כבר לא צריך להרגיש את הטעם המבחיל הזה בפה. פשוט לוקחים כמוסה המכילה את שמך-דגים - ובולעים. מוכרים את הכמוסות בארציה של 30, במחיר 13.80 ש"ח, וקוראים לזה אומגה 3. אם גם לא עובדים קשה מדי, לא רואים, לא מתעצבנים, לא רואים מבט כל יום, לא מגדלים ילדים ולא ולא - אפשר לחיות לנצח.

בריאות

עד היום אני בטוחה שהילדות שלי היתה מחורבנת כלי-כך בגלל זריקות-הכבד שתקעו לי בישבן שלוש פעמים בשבוע, ובגלל שמך-דגים המגעיל שנאלצתי לבלוע לפחות פעם ביום, כשאבא שלי מחזיק לי את הפה, אמא שלי תוקעת את הכף לתוך הפה ואני בוכה ובוכה. כל זה מפני שנראתי כמו מקל של מטאטא (הוי, הימים הטובים הם...), ואז, לפני שנים חשבו שילדה רוה שאין לה לחיים ארומות ומנופחות בחיים לא תמצא חתן.

אחרי שלוש שנים של זריקות-כבד ועשרות בקבוקים של שמך-דגים, אומנם לא העלתי גרם